

ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРАЦІ МЕНЕДЖЕРІВ ПІДПРИЄМСТВА

У виконанні завдань управління менеджера належить провідне місце. Він відповідає за роботу конкретного підрозділу чи організації в цілому, має у своєму підпорядкуванні конкретний колектив працівників, наділений правами і повноваженнями, він вибирає оптимальні варіанти управлінських рішень і організує їх рішення.

Результати роботи менеджера залежать не тільки від діяльності колективу, який він очолює, і апарату управління, а також і від організації власної праці.

Процес організації праці менеджера здійснюється на тій же основі, що і організація праці всього колективу. Організація праці базується на суспільних законах (закон розподілу праці, закон кооперації праці, закон переміни праці та ін.) і суб'єктивних організаційних принципах (принцип ритмічності, принцип пропорційності, принцип безперервності та ін.). Але у методах організацій управлінської праці є свої особливості, що впливають із специфіки процесів управління організацією. Вони обумовлені відокремленням управлінської праці від праці виконавчої, яка є формою прояву розподілу праці у суспільстві.

Менеджер у сучасному розумінні – фахівець, який організовує, налагоджує конкретну діяльність підлеглих йому працівників і одночасно сам виконує певний обсяг управлінських функцій.

До менеджерів належать: директор (керуючий), його заступники, завідувачі відділами (службами) апарату управління, фахівці цих відділів і служб. За своїм службовим станом – це службовці та інженерно-технічні працівники, зайняті в усіх сферах економіки та органах державного управління, і від кого передусім залежить стан та ефективність ринкових перетворень. В Україні Інститут менеджерів розпочав формуватися з початку дев'яностих років XX століття і є порівняно молодим.

У країнах з класичною капіталістичною економікою поняття «менеджер» часто порівнюють з поняттям «бізнесмен», тобто «ділова людина».

Однак за великим рахунком – це не однакові поняття. Бізнесмен – той, хто «робить гроші», звичайний власник капіталу, що знаходиться в обороті і приносить дохід, або великий власник, який не обіймає ніякої постійної посади в організації, але є її повним або частковим власником (через частку у статутному фонді, обсяг акцій тощо) і може бути членом правління (керівництва) організації. Менеджер же обов'язково обіймає постійну посаду. У багатьох з них, крім того, є підлегли.

За ринкової моделі економіки поруч з дійсними підприємцями є багато випадкових, які свідомо та несвідомо дискредитують сутність підприємництва.

Ключовою функцією менеджера як керівника є його стосунки з підлеглими, що включають:

- визначення та видачу завдань підлеглим;
- здійснення нагляду (контролю) за їх виконанням;
- створення і дотримання умов, за яких підлегли прагнутимуть і зможуть виконати завдання своєчасно, у повному обсязі і якісно;
- консультування у необхідних випадках підлеглих, коригування їх дій.

Особливості праці менеджерів:

- управлінська праця має цілеспрямовану природу;
- управлінська праця – це робота з людьми;
- предметом і продуктом праці менеджера є інформація;
- управлінська праця й виробнича праця мають ту саму єдину кінцеву мету. Об'єднання й координування спільних зусиль людей спрямовано на досягнення конкретних запланованих результатів;
- у менеджерів інтелектуальна праця. Продукт праці менеджера – рішення;
- праця менеджерів досить різноманітна;
- управлінська праця є ефективною.

Отже, менеджер займає ключове положення у системі управління організації. Ця важлива роль менеджера визначається тим, що він наділений повноваженнями приймати рішення, вирішує що, кому, коли і як робити; несе за це відповідальність перед власником майна організації.